

СУЧАСНИЙ СТАН ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

THE MODERN STATUS OF INNOVATIVE ACTIVITY OF DOMESTIC INDUSTRIAL ENTERPRISES

УДК 338

Пухальська Н.О.

викладач вищої категорії
Ірпінський державний коледж
економіки та права

Гончаренко Л.М.

викладач першої категорії
Ірпінський державний коледж
економіки та права

У статті розглянуто особливості інноваційної діяльності вітчизняних підприємств та процесу впровадження інновацій в національній економіці. Проаналізовано інноваційну діяльність промислових підприємств за останні п'ять років, тобто за 2012–2017 рр., та фактори, які впливають на неї. Розглянуто основні проблеми, які перешкоджають здійсненню інноваційної діяльності, а також запропоновано шляхи розв'язання цих проблем активізації інноваційного розвитку підприємств.

Ключові слова: промислові підприємства, інновації, інноваційна діяльність, інноваційна активність, фактори стимулювання інноваційної активності.

В статье рассмотрены особенности инновационной деятельности отечественных предприятий и процесса внедрения инноваций в национальной экономике. Проанализированы инновационная деятельность промисловых предприятий за последние пять лет, то есть за 2012–2017 гг., и факторы, влияющие на нее. Рассмотрены основные

проблемы, которые препятствуют осуществлению инновационной деятельности, а также предложены пути решения данных проблем активизации инновационного развития предприятий.

Ключевые слова: промышленные предприятия, инновации, инновационная деятельность, инновационная активность, факторы стимулирования инновационной активности.

The article deals with the features of innovative activity of domestic enterprises and the process of introduction of innovations in the national economy. The analysis of the innovative activity of industrial enterprises over the last five years, that is, for 2012–2017, and the factors influencing it. The main problems hindering the implementation of innovation activity are also considered, and the ways of solving these problems of activating innovation development of enterprises are proposed.

Key words: industrial enterprises, innovations, innovative activity, innovative activity, factors of stimulation of innovation activity.

Постановка проблеми. В сучасних умовах розвитку ринкових відносин і посилення конкуренції все більшого значення для розвитку країни та успішної фінансово-господарської діяльності підприємств набуває інноваційний розвиток, який передбачає використання технологій та створення принципово нової продукції. Інновації та інноваційна діяльність є необхідними складовими процесу забезпечення успішного, тривалого та стійкого функціонування підприємства, одними з фундаментальних складових ефективної стратегії та важливими інструментами забезпечення конкурентних переваг.

Сучасний інституційний склад вітчизняного промислового комплексу не відповідає світовим тенденціям конкуренції, глобалізації, посилення постіндустріального вектору розвитку суспільства. У ньому майже відсутні потужні національні та транснаціональні компанії, промислово-фінансові групи, технополіси, здатні розробляти нові зразки та виготовляти конкурентоспроможну високотехнологічну продукцію. Зареєстровано лише вісім технопарків, недостатньою є кількість науково-технічних центрів, технологічних інкубаторів, венчурних фірм та кластерів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розвиток теорії та практики організації, управління, фінансування, оцінювання економічної ефективності інноваційної діяльності підприємств досліджували такі вітчизняні та зарубіжні вчені, як, зокрема, Л. Антонюк [1], Н. Бондаренко [2],

С. Ковальчук [3], О. Мирошніченко [4], А. Пригожин, А. Савченко, Й. Шумпетер. Проте досі в економічній науці відсутнє чітке уявлення про інновації, не сформовано, не систематизовано об'єкти, методичні підходи до вивчення аналізу інновацій як самостійного напряму досліджень.

Постановка завдання. Метою статті є аналіз сучасного стану і тенденцій розвитку інноваційної діяльності промислових підприємств України та узагальнення напрямів і заходів підвищення їх інноваційної активності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інноваційний розвиток підприємств є чи не однією з основних потреб національної економіки. Загальновідомо, що основною метою здійснення підприємницької діяльності є максимізація прибутку як основного показника активності підприємств. Інноваційна активність підприємства відіграє в цьому чи не одну з найголовніших ролей. Діяльність підприємства розкривають інновації шляхом перетворення та реформування виробництва під час використання винаходів або різноманітних можливостей для випуску нових або старих (але новим способом) товарів, відкриття нових джерел сировини, ринків збуту, модернізації виробництва тощо, тобто здійснення нових комбінацій факторів виробництва.

Інноваційна діяльність, згідно з Й. Шумпетером [5, с. 45–49], – це чинник, що надає динамічний характер економіці та має двосторонній вплив: з одного боку, відкриває нові можливості для роз-

ширення економіки, з іншого боку, потребує зміни традиційних напрямів для подальшого розвитку.

Наприклад, під інноваціями (нововведеннями) Ю. Великий [6, с. 110–119] розуміє здійснення прибуткового виробництва шляхом впровадження та використання нововведень, що забезпечують стратегічний вигреш в економічній і соціальній сферах.

Сьогодні в Україні нараховується 42 564 промислові підприємства, що складає 12,4% від їх загальної кількості. У 2017 р. обсяг реалізованої промислової продукції становив 1 776 603,7 млн. грн., найбільшу питому вагу в її обсязі мала продукція переробної промисловості, а саме постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря (23,9%); виробництво харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів (22,4%); металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів (15,7%); машинобудування (6,5%). Варто зазначити, що в Україні майже 60% інноваційної продукції створюють підприємства, що належать до галузей виробництва третього та четвертого технологічних укладів, тоді як у розвинених країнах світу понад 90% інвестицій вкладається у п'ятий та шостий технологічні уклади.

Сьогодні в країнах Європейського Союзу (ЄС) питома вага підприємств, що займаються інноваційною діяльністю, має близько 53%. Найбільша кількість інноваційних підприємств серед країн ЄС знаходиться у Німеччині (79,3% від загальної кількості підприємств), найменша – в Болгарії (27,1% від загальної кількості підприємств) [7, с. 11–25].

Динаміка впровадження інновацій на промислових підприємствах України має нестійкий характер. Протягом 2016–2017 рр. частка маловідходних, ресурсозберігаючих і безвідходних технологічних процесів у впровадженні нових технологічних процесів перевищувала частку нових видів техніки у впровадженні інноваційних видів продукції, на відміну від 2014–2015 рр.

Якщо порівняти з 2012 р., то можна сказати, що у 2017 р. частка нових видів техніки у впровадженні інноваційних видів продукції зросла у 6–7 разів і становила 27,7%; частка маловідходних, ресурсозберігаючих і безвідходних технологічних процесів у впровадженні нових технологічних процесів дещо зменшилась (у 1–2 рази) і становила 25,3%. Протягом досліджуваного періоду обсяг впровадження інноваційних видів продукції на промислових підприємствах України перевищував обсяг впровадження нових технологічних процесів. У 2012 р. таке перевищення було найбільшим і становило 20 разів (табл. 1) [8].

Дослідивши динаміку активності промислових підприємств з 2012 по 2017 рр., можемо з упевненістю констатувати, що у 2015 (17,4%), 2016 (16,8%) та 2017 (17,3%) рр. простежується найбільший відсоток інноваційної активності промислових підприємств. Найменший же відсоток інноваційної активності промислових підприємств припадає на 2012 (13,8%) р. Перш за все це пов'язане з факторами інвестиційної активності, до яких відносять:

Таблиця 1

Інноваційна діяльність промислових підприємств за напрямками проведених інновацій

Показник	2012 р.		2013 р.		2014 р.		2015 р.		2016 р.		2017 р.	
	Усього	%	Усього	%	Усього	%	Усього	%	Усього	%	Усього	%
Кількість підприємств, що займалися ІД	1 462	13,8	1 679	16,2	1 758	17,4	1 715	16,8	1 609	16,1	824	17,3
зокрема, витрачали кошти на дослідження і розробки:	307	2,9	332	3,2	304	3,0	–	–	–	–	–	–
– внутрішні НДР	224	2,1	248	2,4	214	2,1	215	2,1	189	1,9	151	3,2
– зовнішні НДР	124	1,2	134	1,3	134	1,3	114	1,1	94	0,9	70	1,5
придбання машин, обладнання та програмного забезпечення	840	7,9	1 062	10,3	1 096	10,9	1 082	10,6	993	9,9	467	9,8
придбання інших зовнішніх знань	100	0,9	105	1,0	87	0,9	85	0,8	83	0,8	32	0,7
навчання та підготовка персоналу	222	2,1	–	–	–	–	333	3,3	319	3,2	–	–
ринкове впровадження інновацій	102	1,0	–	–	–	–	95	0,9	79	0,8	–	–
Інші	194	1,8	–	–	–	–	165	1,6	140	1,4	210	4,4

Джерело: складено авторами на основі статистичних даних Державної служби статистики [8]

– зовнішні або загальноекономічні чинники (політичні, правові, чинники, тенденції інноваційної діяльності в державі, розвиток інноваційної інфраструктури тощо), які відбивають вплив макросередовища;

– зовнішні регіональні фактори (частка регіону в інноваційній діяльності, обсяг і структура інноваційних інвестицій регіону, підтримка інновацій регіональними органами влади, інвестиційна привабливість регіону тощо);

– внутрішні фактори (галузева приналежність підприємств, наявність пільг і державної підтримки, матеріальних, фінансових, інформаційних та трудових ресурсів, фінансовий стан і результати діяльності виробника тощо).

Серед регіонів України найвища кількість інноваційно-промислових підприємств у 2012–2017 рр. була у Харківській, Запорізькій, Миколаївській, Дніпропетровській, Львівській областях, а також у м. Києві. Згідно з даними табл. 2 найбільша частка

інноваційних промислових підприємств зосереджена в Києві, а також Харківській, Львівській, Запорізькій областях.

Як видно з табл. 2, Україна має велику кількість промислових підприємств, але тільки мала частина їх займається інноваційною діяльністю, а з кожним роком ця частка знижується, що призводить до занепаду економіки та відсталості від розвитку сучасного світу. Перш за все причинами такої тенденції є відсутність власних фінансових ресурсів та наявність великих ризиків (табл. 3).

Аналіз джерел фінансування інноваційної діяльності за даними табл. 3 з 2012 по 2017 рр. показав, що за цей період в Україні фінансування інноваційної діяльності промислових підприємств зросло на 5 768,2 млн. грн. Загалом за досліджуваний період спостерігається як зростання, так і зменшення фінансування інноваційної діяльності. Наприклад, найбільша сума витрат на інноваційну діяльність припала на 2013 р., коли вона стано-

Таблиця 2

Кількість інноваційно-промислових підприємств за регіонами

Область/місто	2012 р.		2013 р.		2014 р.		2015 р.		2016 р.		2017 р.	
	Усього	Зайняті в ІД	Усього	Зайняті в ІД	Усього	Зайняті в ІД	Усього	Зайняті в ІД	Усього	Зайняті в ІД	Усього	Зайняті в ІД
Україна	10 606	1 462	10 350	1 679	10 089	1 758	10 189	1 715	10 010	1 609	4 767	824
Автономна Республіка Крим	334	37	321	46	324	54	330	50	–	–	–	–
Вінницька	307	45	298	47	278	50	283	55	323	46	170	25
Волинська	224	26	225	26	224	29	220	23	277	30	104	12
Дніпропетровська	717	65	721	63	732	78	705	84	813	109	484	63
Донецька	813	86	804	85	773	91	809	85	309	45	239	28
Житомирська	339	42	334	48	327	54	325	57	383	48	181	28
Закарпатська	250	27	235	22	211	18	217	15	267	16	138	14
Запорізька	415	22	421	116	386	115	399	115	472	108	234	49
Івано-Франківська	454	82	442	96	434	89	407	87	434	99	125	27
Київська	509	39	473	46	488	44	504	68	570	66	330	44
Кіровоградська	280	37	264	41	265	46	251	46	283	49	101	25
Луганська	529	59	505	68	492	64	546	61	131	16	80	9
Львівська	761	102	757	100	752	101	700	116	788	129	331	64
Миколаївська	429	71	404	92	383	114	325	81	337	67	93	29
Одеська	394	62	383	79	372	83	391	69	399	67	186	36
Полтавська	382	45	376	31	350	29	407	33	412	33	185	30
Рівненська	260	27	257	31	247	36	261	39	303	45	123	13
Сумська	235	42	231	40	220	41	228	32	261	46	116	23
Тернопільська	239	40	213	47	224	50	211	36	241	36	92	16
Харківська	818	161	795	146	759	168	785	182	854	191	409	117
Херсонська	220	39	219	58	203	53	203	48	223	54	92	19
Хмельницька	356	60	354	79	347	78	318	58	345	38	146	18
Черкаська	316	48	312	54	310	50	314	47	348	37	145	25
Чернівецька	212	30	210	39	201	37	182	30	218	34	53	9
Чернігівська	235	40	236	42	211	43	217	45	245	32	113	15
Київ	498	119	487	125	499	130	554	142	774	168	497	86
Севастополь	80	9	73	12	77	13	97	11	–	–	–	–

Джерело: складено авторами на основі статистичних даних Державної служби статистики [8]

Джерела фінансування інноваційної діяльності в Україні, млн. грн.

Роки	Загальна сума витрат	Зокрема, за рахунок коштів							
		власних	Державного бюджету	місцевих бюджетів	позабюджетних фондів	вітчизняних інвесторів	іноземних інвесторів	кредитів	інших джерел
2012	8 045,5	4 775,2	87,0	5,7	0,9	31,0	2 411,4	626,1	108,1
2013	14 333,9	7 585,6	149,2	12,3	0,5	45,4	56,9	5 489,5	994,7
2014	11 480,6	7 335,9	224,3	17,6	0,0	154,5	994,8	2 407,8	345,8
2015	9 562,6	6 973,4	24,7	157,7	2,2	123,7	1 253,2	630,2	397,6
2016	7 695,9	6 540,3	344,1	5,7	32,9	8,2	138,7	561,1	64,9
2017	13 813,7	13 427,0	55,1	38,4	1,4	74,3	58,6	113,7	45,1

Джерело: складено авторами на основі статистичних даних Державної служби статистики [8]

вила 14 333,9 млн. грн., що на 520,2 млн. грн. більше, ніж у 2017 р. Після 2013 р. можна побачити тенденцію до зменшення фінансування інноваційної діяльності, а саме у 2014 р. загальна сума фінансування порівняно з 2013 р. зменшилась на 2 853,3 млн. грн., у 2015 р. сума зменшилась на 4 771,3 млн. грн. З огляду на те, що джерелом власних коштів підприємств, що спрямовуються на інноваційну діяльність, є прибуток, стає зрозумілою причина низького рівня інноваційної активності. Більшість підприємств працює збитковим чином, а ті, що отримують прибуток, не поспішають ним ризикувати, адже інноваціям притаманний високий рівень ризику [8].

Інвестування здійснювалося з Державного бюджету, за рахунок власних коштів підприємств, іноземних інвесторів та кредитів, але все ж таки основним джерелом фінансування інноваційного розвитку в цей період були власні кошти підприємств, які збільшилися з 2012 р. на 8 651,8 млн. грн, склавши у 2017 р. 13 813,7 млн. грн. З 2014–2015 рр. стрімко зменшуються вкладення коштів в інноваційну діяльність іноземними інвесторами та від

банківського кредитування. До 2017 р. спостерігається занадто мала участь банківського сектору у фінансуванні інновацій, дуже низькими є показники інвестування в інновації за рахунок Державного бюджету у 2017 р. (лише 55,1 млн. грн.), а причиною цього є високі ставки за кредитами та дефіцитом Державного бюджету України.

Для оцінювання інноваційного розвитку промислових підприємств розглянемо ще один показник рівня впровадження інновацій, а саме статистичні дані впровадження інновацій на промислових підприємствах за 2012–2017 рр. (табл. 4).

Дослідження даних табл. 4 демонструє незначну частку вітчизняних підприємств, що впроваджували інновації в господарській діяльності. Питома вага підприємств, які впроваджували інновації, з 2012 по 2017 рр. підвищилась на 3,7%, а питома вага реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової знизилась на 2,4%. Варто зазначити, що за проаналізований період кількість впроваджених нових технологічних процесів знизилась на 826 процесів, нові види техніки збільшилися на 303 види. Також у 2012–2017 рр.

Таблиця 4

Впровадження інновацій на промислових підприємствах

Роки	Питома вага підприємств, що впроваджували інновації, %	Впроваджено нових технологічних процесів	зокрема, маловідходні, ресурсозберігаючі	Впроваджено виробництво інноваційних видів продукції, найменувань	зокрема, нові види техніки	Питома вага реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової, %
2012	11,5	2 043	479	2 408	663	3,8
2013	12,8	2 510	517	3 238	897	3,8
2014	13,6	2 188	554	3 403	942	3,3
2015	13,6	1 576	502	3 138	809	3,3
2016	12,1	1 743	447	3 661	1 314	2,5
2017	15,2	1 217	458	3 136	966	1,4

Джерело: складено авторами на основі статистичних даних Державної служби статистики [8]

відбувається поступовий спад питомої ваги реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової. У 2012–2014 рр. її обсяг становив 3,3%, а у 2015–2017 рр. – лише 1,4%. Якщо порівняти цей коефіцієнт у високорозвинених країнах, то він не опускався нижче 20% за останнє десятиріччя [9].

Причин незадовільної ситуації з виробництвом та реалізацією інноваційної продукції досить багато, і вони мають об'єктивний та суб'єктивний характер. До об'єктивних причин можна зарахувати переважну належність економіки України до третього та четвертого технологічних укладів та синдром «середньої країни», коли, з одного боку, держава не має достатніх ресурсів для утримання високотехнологічних галузей, а з іншого боку, незначний попит на інноваційну продукцію не дає змогу таким галузям працювати рентабельним чином.

До суб'єктивних належать недосконалість законодавчого забезпечення інноваційної діяльності, низький рівень інноваційного менеджменту на підприємствах, застарілі технології та низька культура виробництва на більшості підприємств.

Для нарощування показників, які пов'язані з реалізацією інноваційної діяльності вітчизняних промислових підприємств в Україні, необхідно дотримуватися таких правил [2]:

- збереження та розвиток науково-технічного потенціалу країни;
- визначення національних пріоритетів науково-технічного спрямування, що має супроводжуватися належною інвестиційною, податковою та амортизаційною політиками;
- якнайшвидше проведення інноваційних перетворень за визначеними пріоритетними напрямками;
- збільшення питомої ваги венчурних інвестицій у високотехнологічне виробництво, державної підтримки венчурного підприємництва;
- сприяння руху акціонерного капіталу в інноваційну сферу в національному та міжнародному масштабі;
- запровадження ефективних механізмів стимулювання інвестицій у науку та інноваційну діяльність від банків і промислових підприємств усіх форм власності;
- збільшення питомої ваги цінних паперів, що випущені малими високотехнологічними компаніями, в обігу на фондовому ринку;
- патентування за кордоном, збереження прав на інтелектуальну власність за вітчизняними винахідниками та виробниками;
- пільгове оподаткування коштів підприємств, спрямованих на освоєння високих технологій, а також витрат на наукові розробки і дослідження;
- пільгове оподаткування суб'єктів інноваційної діяльності, а особливо на початкових етапах освоєння нових технологій та організації випуску нової продукції;

- встановлення пільгового режиму амортизаційних відрахувань та інвестиційного кредиту;
- зниження податку на прибуток на визначену частину загальної вартості інвестицій в устаткування (зокрема, на стадії модернізації підприємства).

Висновки з проведеного дослідження.

Отже, завдяки проведеному аналізу можна зробити висновок, що Україна має досить великий потенціал для здійснення інноваційної діяльності промисловими підприємствами, покращення чого приведе до посилення інвестиційної діяльності та економіки країни загалом. Проте, існує безліч проблем, які виникають на шляху активізації та реалізації інноваційної діяльності. Найголовнішою з них є ціновий фактор, тобто недостатнє фінансування цієї сфери, високий рівень витрат, відсутність підтримки з боку держави. Для вирішення проблем інноваційного розвитку вітчизняних промислових підприємств необхідно:

- розробити та реалізувати дієві програми підтримки та стимулювання інноваційного розвитку на державному рівні;
- надавати державні гарантії щодо проектів, які передбачають впровадження сучасних технологічних процесів, зокрема маловідходних, ресурсозберігаючих та безвідходних;
- створити сприятливий інвестиційний клімат, що дасть змогу залучати кошти іноземних інвесторів зі світового фінансового ринку, загальний обсяг активів якого в декілька разів перевищує світовий ВВП;
- запровадити систему пільг для підприємств, які впроваджують інновації та реалізують інноваційну продукцію;
- встановити систему прогресивного оподаткування для підприємств, які випускають застарілу та неконкурентоспроможну продукцію;
- розробити систему кредитного забезпечення;
- створити ефективну нормативно-правову базу, яка стосується інноваційної та наукової діяльності;
- переорієнтувати зовнішньоекономічну діяльність на високотехнологічний експорт, адже держава повинна виходити на стратегічний напрям розвитку економіки, а не орієнтуватись на короткострокову вигоду.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Антонюк Л., Поручник А., Савчук В. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації: монографія. Київ: КНЕУ, 2013. 399 с.
2. Бондаренко Н. Напрями підвищення інноваційної активності промислових підприємств. Київ–2020: перспективи розвитку очима молодих вчених: матеріали V науково-практичної конференції. Київ, 2016. 973 с.
3. Ковальчук С. Сучасний стан інноваційного розвитку промислових підприємств України. Економіст. 2016. № 10(312). С. 27–32.

4. Мирошниченко О. Інноваційна активність промислових підприємств України. Стан і тенденції. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. 2013. № 10(151). С. 73–78.

5. Шумпетер Й. Теорія економічного розвитку. Москва: Прогрес, 1982. 455 с.

6. Великий Ю. Аналіз інноваційної активності промислових підприємств України. Економіка та держава. 2016. № 8. С. 47–53.

7. Сучасний стан та перспективи інноваційного розвитку промислових підприємств. URL: <http://nikolaychuk.at.ua/news/2015-11-17-52>.

8. Статистичні дані Державної служби статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

9. Наукова та інноваційна діяльність в Україні у 2012–2017 роках: статистичний збірник. Київ: ДП «Інформаційно-видавничий центр Державної служби статистики України», 2017. 289 с.

REFERENCES:

1. Antoniuk L. (2013) Innovatsii: teoriia, mekhanizm rozrobky ta komertsializatsii : monohrafiia. K.: KNEU, p. 399 (in Ukrainian).

2. Bondarenko N. (2016) Napriamy pidvyshchennia innovatsiinoi aktyvnosti promyslovykh pidpriemstv

[Materialy V naukovopraktychnoi konferentsii]. Kyiv, p. 973 (in Ukrainian).

3. Kovalchuk S. (2016) Suchasnyi stan innovatsiinoho rozvytku promyslovykh pidpriemstv Ukrainy. [Economist – naukovyi ta hromadskopolitychnyi zhurnal], no. 10(312), pp. 27–32 (in Ukrainian).

4. Myroshnychenko O. (2013) Innovatsiina aktyvnist promyslovykh pidpriemstv Ukrainy [Visnyk Kyivskoho natsionalnogo universytetu imeni Tarasa Shevchenka], (Ekononika), no. 10(151), pp. 73–78 (in Ukrainian).

5. Shumpeter Y. (1982) Teoriia ekonomichnoho rozvytku [Prohress], p. 455 (in Ukrainian).

6. Velykyi Yu. (2016) Analiz innovatsiinoi aktyvnosti promyslovykh pidpriemstv Ukrainy [Ekononika ta derzhava], № 8, pp. 47–53 (in Ukrainian).

7. Suchasnyi stan ta perspektyvy innovatsiinoho rozvytku promyslovykh pidpriemstv (2015) Efektyvna ekonomika, [Online], available at: <http://nikolaychuk.at.ua/news/2015-11-17-52> (in Ukrainian).

8. Statystychni dani Derzhavnoi sluzhby statystyky Ukrainy [Online], available at: <http://www.ukrstat.gov.ua> (in Ukrainian).

9. Naukova ta innovatsiina diialnist v Ukraini u 2012–2017 rokakh (2017). [Statystychnyi zbirnyk]. KDP (Informatsiino-vydavnychiy tsentr Derzhavnoi sluzhby statystyky Ukrainy), p. 289 (in Ukrainian).

Pukhal's'ka N.O.

Teacher of the Highest Category,
Irpın' State College of Economics and Law

Goncharenko L.M.

Teacher of the First Category,
Irpın' State College of Economics and Law

THE MODERN STATUS OF INNOVATIVE ACTIVITY OF DOMESTIC INDUSTRIAL ENTERPRISES

The article deals with the features of innovative activity of domestic enterprises and the process of introduction of innovations in the national economy. The analysis of the innovative activity of industrial enterprises over the last five years, that is, for 2012–2017, and the factors influencing it is conducted. The main problems hindering the implementation of innovation activity are also considered, and the ways of solving these problems of activating innovation development of enterprises are proposed. There are almost no powerful national and multinational companies, industrial and financial groups, techno-polices capable of developing new designs and producing competitive high-tech products. Only eight techno-parks are registered, there are not enough research and technology centers, technological incubators, venture companies, and clusters. However, there are many problems that arise in the way of activating and implementing innovation activities. The most important of these is the price factor, that is, the lack of financing of this sphere and the high level of expenses and lack of state support. To solve the problems of innovative development of domestic industrial enterprises, it is necessary:

1) to develop and implement effective programs of support and stimulation of innovation development at the state level;

2) provide state guarantees for projects that involve the introduction of modern technological processes, including low-waste, resource-saving, and non-waste;

3) create an effective legal and regulatory framework for innovation and research.